

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria. iij. post do. Quadra. Textus eua[n]. Mat. xviiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Dñicam. III. Quadra.

uidet em si sic canes morderes. Si igit
timet leo qñ flagellat canis: mltomag
debent isti canes timere qñ videt leone
I. chm flagellari. sexto i manu pfora
tione 3 auaricia. 7 septio in pedu crucifi
Quaru ad stiu ta / (rione 3 acida.
glf indigrio clutu de nazareth: cu dicit
(Er repleri sut oes in synagoga tra bec
audieres) Er h fm Grec. vel qz p: auaz
intentione eoz redarguerat: qz de inui
dia eos notauerat q inf pares regre so/
let. vel qz in eo qd dixerat illa pphiaz in
se ppleta: arbitrati st q seipm pphes co
pararet. Uel fm alios: qz chis deuotio
nem gentiliu/pura naama 7 vidue sare
prane pfererat deuotioni iudeoz: q n
ipos gentiles abominabant vt canes.
Prouer. xv. No amat pestilens eu q se
corripit. Fuit etia irati fm Goz. ppter
mysteriu qd in dicit: exepit inuebat: q
f. bñficiu dicitatis esset tñsserendu ad
geres. Uñ Act. xij. hac de ca volebat
iudei occidere paulu: qz dixit dicitu fuis
se sibi: ad nationes loge mitta te. Er sur
rererit 7 elecerit illu exra citate tag
dignu morte. Amb. Cu dñs p ppos be
neficia diffunderet: illi iniurias irroga
bant. Hec ille. (Er duxerit illu vsq ad
supellu mor: sup q citas illoz erat edifi
ficata: vt pcparet eu.) In h marie ap
paret q bestialis 7 feralis st: ille pps.
qz certu est qz tota regio dñm magnifi
cabat: 7 ipi h nouerit 7 audierat eu libe
falte mator ps eoz: 7 nulla dixit eis co
rumelia: nec repñdit eos de aliq vi
cto apte: nec aliquā habuerit ire causaz/
nisi q eos notauit sibi esse minus deuo
tos q alij forit ex irreuerētia 7 inuidia
q regre solet in parib: 7 in rātū exarse
runt furore: vt a furore ppli velle pcp
rare que nouerāt ple pueratū cum eis.
Beda. Petores st iudei discipuli diabo
lo mgo. Ille po atr: mtrre te deoz sum:
isti facto mittere conant. Hec ille. (Je
sus aut tñsicens pture sue diuinitatē. p
mediuz illoz) visibilr: vt videt aliqb.
nā dr Be. q qstuit latere postq elaps
est de manib eoz. Dicit aut s. Tho. sup
Joā. viij. ca. q cu velle chm iudei lapsi
dare: abscondit se. i. se inuisibile reddi

dit: 7 eruit de replo. Et subiugit: Sli
mile fec Lu. iij. qñ voluerit eu pcptra
re. Qui tñ tener q visibilr tñsuiit per
istos: dicat ad s. Tho. q intēdit h factū
fuisse ille illi qñ ad recedere ab inim
cis: nō qñ ad modū recedat. Cu aut
vt Be. ait: et testat magr histo. dñs de
manib eoz elapsus delcederet de mon
te: 7 sub rupe veller latere in eo loco qui
nūc dr saltus dñi: subito ad tactū dñice
vesti sarū illd subfugit: 7 instar cere so
lutū qndā sinū seu recepraculū effecit:
in q dñicu corp rectepet. In q loco oia
lineamēra 7 ruge vesti 7 ruge calciamē
toz ei. vt dr idē magr hist. appent ad
huc: 7 sic etiā modo testant q viderit: vt
dr Nico. de Ly. In hac pre est docu
mentū q nō debem vindictā facere de
his q nob mala aut appetūt aut inferre
conant exēplo chū: q declinavit intm
cos euz illos potuisset occidere. Amb.
Valebat iudeos adhuc sanare q pde
re: vt inefficaci furoris exitu destineret
velle qd iplere nō possent. Hec ille.

Feria. iij. post do iij. Quadra.
Tertius eua. Dat. xvij.

Si peccauerit i te frater
tu: vade 7 corripe eu in
sterne 7 ipm soluz. Si te
audierit lucrar' eris fra
tre tuu: si aut te nō audierit: ad
hibe tecū adhuc vnū vel duos:
vt in ore duoz vel triū testium
stet ome kbū. Si nō audierit
eos: dic ecclie. Si autē eccliam
nō audierit sit tibi sic ethnicus
7 publican'. Amen dico vobis:
qucuqz alligauerit sup terrā:
erūt ligata 7 in celis. Et qucuqz
soluerit sup terrā: erūt soluta
7 in celo. Itē dico vobis: qz si
duo ex vobis pñserit sup frā
de oi re quacungz petierit fiet
illis a pre meo q in cel est. Vbi
em sūt duo vel tres cōgregati i
noie meo: ibi sum in medio eoz

Feria. III. post

Tūc accedēs petr⁹ ad eū dixit: Dñe: q̄tēs peccabit in me frat me⁹: ⁊ dimittā eī: vsq; septies. Dīc illi iesus: Nō dico tibi vsq; septies: sed vsq; septuagiesse/pties.

Si peccauerit in te frat tuus ⁊c. Dar. xvij. In p̄nti euāge. tangūt tria p̄cta q̄ s̄t: Fratnalis admonitio: eccl/lestialis iurisdicō: ⁊ patnalis misarō:

Quārū ad p̄mū tāgīt admonitio seu correctio fratna q̄rū ad suū ordinēz fm quē fīda est. Pro q̄ norandū est q̄ qñ chīs dixerat ista p̄ba p̄cesserat fmo ei⁹ de oue pdita: ⁊ in fine p̄cluserat p̄. Sic nō est volūtas aī p̄em vīm q̄ i celē: vt peat vn⁹ d̄ pusill' ist'. Et statī subūgit (Si autē peccauē. ⁊c.) q̄si volēs nos ex/bozzari: imo ⁊ nob̄ p̄cipe vt parebit: q̄ de salute frīs s̄m⁹ sp̄ sollicit'. Ista autē p̄ba fuerūt dicta oib; aplīs audietib;: vt inuit text⁹. nec ibi erāt turbe: vt v̄. idō ecclīa p̄ introductōe euāgelij: dr. Re⁹ sp̄icēs iesus in discipulos suos. Ista em̄ nō s̄t p̄ba euāgelij: s; vt dictū est sic dī/ct ecclīa vt itroducat euāgelij. Et p̄e ista fuit: qz chīs ad aplos loq̄bat (dixit simoni petro) ista etiā nō s̄t p̄ba euāge/lij: nec ab eo hī q̄ loq̄ret solt petro: s; ec/lesia sic dr̄ p̄t duo. P̄rio: qz dr̄ chīs (va/de corripe) singularit' loquēs singlis a/ postoloz. Vñ qz inf̄ eos petr⁹ p̄m⁹ erat: ⁊ p̄larus p̄mus ad quē spectat zel⁹ de p̄rimī salute. id ecclīa dr̄ eū simoni petro locutū. Secdo: qz i fine euāgelij dr̄ q̄ pe/trus singularit' infrogauerit chīm in p̄sona oīm. ex q̄ sat⁹ est rōnabile q̄ etiā ci/aī in p̄sona oīm loq̄ret. Sequūt deinde p̄ba chīs. Pro qb; scēdū est ex doctria s. Tho. ij. ij. q. xxxij. ⁊. iij. dist. xij. ⁊. q. de v̄tra. q. iij. q̄ duplex ē correctō. Vna q̄ est ad peccātis puntrōnē p̄t p̄seruatōnē iusticie: ⁊ ista nō sp̄ ordinat ad cor/rectōnē delinq̄ntis: cū altqñ sibi in s̄t/gat pena mortis: sed ad p̄seruatōez iu/stice ⁊ frōzē altōz. ⁊ p̄tinet solū ad sup/

iores: ⁊ est actus iusticie ⁊ nō charitas/elicitiue: ⁊ s̄t infdū impatiue. Alia est q̄ ordinat ad bonū ⁊ emēdarōz peccātis: ⁊ est act⁹ charitatis: ⁊ p̄tinet ad om̄s. Et de ista p̄ncipalr est fmo chīs i p̄nti euāg/ello. Dīc ḡ (Si peccauerit). i. in p̄nti rū. Dīc em̄ s. Tho. sup̄ Dar. q̄ in pec/cat; q̄ iminēt in futurū nō est nece fuare ordinē quē habem⁹ in p̄nti euā. Sed p̄: qz. ij. ij. dr̄: q̄ qñ p̄ctm̄ h; inferre i futurū altq̄d dānū p̄rio corpale / vt pdicō: vel sp̄uale / vt cum q̄s vult altū trahere ad p̄ctm̄: itēz statī denūciare p̄laro: nisi s̄t m̄t' sp̄erēz correctio. Et. q. de v̄tra. q. iij. dr̄ nisi p̄culū s̄t in moza. Ergo etiā i futurū opz q̄ fuer' iste ordo secrete mo/nitōis: qñ cessat p̄culū moze: vel qñ est firma spes correctōis. Ad h̄ dico q̄ in ista matia de correctōe fratna s. Tho. h; vnā regulā: fm quā mēsurat oia que dr̄: ⁊ tradit eā de v̄tra. vbi s̄. argu. ij. et est hec. Proxīm⁹ n̄ h; duo q̄ cōseruare tenemur q̄rū possim⁹: p̄sciaz. i. ⁊ famā s; p̄ncipalr tenemur ad p̄sciam. q̄ntel cūq; ḡ possum⁹ v̄trūq; p̄seruare/ debe mus h̄ facere. Si ḡ opz altēz p̄clita/ri: p̄tēnda est fama p̄ salute p̄scie. Dī/co ḡ q̄ p̄ctm̄ futurū dupl'r possum⁹ publi/care. Vno mō ita vt nulla sequat' infā/mia de p̄terito. v̄puta: si ego scio altq̄d p̄culū iminere fratri meo: q̄ iust⁹ ⁊ ino/cens est: qd̄ forte t̄pe nō credit' p̄culuz: ego sine p̄ctō statī dīcere possum p̄laro: p̄ctm̄ qd̄ futurū video ⁊ oē altō. Sic em̄ saluat' p̄scia: ⁊ nullū dānū infer' fame. Nō em̄ ifamā est aliq̄z esse in p̄culo/ cū h̄ nō s̄t p̄ctm̄. Alto mō ita q̄ publicā/do futurū: ego ifero infamā de p̄terito p̄rio mō loq̄t' sup̄ Dar. scdo mō i alijs locis (In te). i. tibi solt' iniuriā aut da/mnū faciendū: ⁊ te solo sciente. Ista em̄ duo req̄runt ad h̄ vt s̄t in te: ⁊ deficere altero eoz nō est in te. Sic em̄ dr̄ scriūs Tho. in loc; p̄a legat; qñ p̄ctm̄ est pub/licū. nō est solū in te: ⁊ si alijs est illarūz nocumētū / nō ē solū in te. id publicū p̄t statī denūciari sine secreta monitōe: et s̄t' occltū nocēs/ nisi sp̄er' correctio rōe p̄dca. Et nota q̄ i p̄ctō publico ledit' cō/scia peccātis: ⁊ q̄rū in te ē ledit' ē p̄scie

Onicā. III. in quadra.

flam astantiū: q̄ inde possunt occasione
ruine sumere: id tūc est scienda denūcia-
tio: vt succurrat vtriq̄ p̄scie. Si q̄s tñ
speraret emēdare peccatē et satisfacere
scandalo: eque bñ p̄ oia vt platus: debe-
ret vt credo etiā p̄suare famā peccantū
apud plarū z alios q̄ nesciūt: p̄t regu-
lā p̄dictā. Si tñ platus extigeret d̄ h̄ ve-
ritatē: tenet eā p̄fiteri: q̄ aliter deroga-
ret iuri ei: cū sit iudex publicorū. (frat-
tu?) i. ois quē tenemur diligere: etiā si
sit plar: fm̄ sc̄m̄ Tho. vbi sup̄. Tamē
cū reuerētia est corrigēd: vt idē dīc. q̄a
ista correctio est charitat: effect: (vade
cor̄tpe eū.) Loquit̄ dñs impatiue: q̄ h̄
est p̄ceptū. Est em̄ fratna correctio sub
p̄cepto: vt docet sc̄us Tho. ij. ij. vbi s̄.
q̄ sic tenemur diligere p̄tmū: ita z q̄re
re bonū eius: fm̄ q̄ p̄gruit. Sciēdū tñ
q̄ vt idē z Augo. dicit: qñ debemus
aliquid dēterminare p̄sone: puta decem
aureos Petro: tenemur illam querere.
qñ p̄o debem: quidē sed nō Petro vel
Joanni: vtputa si elemosynā pauperi
debeo: nō tenemur querere: sed q̄ nobis
occurrit ille est cui debem. Licet ḡ tene-
amur corrigere deliquētes: nō tenemur
tñ illos inq̄rere. Mittere q̄z illam qñ
corrigēdus occurrit: nō semp̄ est morta-
le. Nā vt dicit sc̄us Tho. vbi supra tā-
ḡit om̄itit vno mō vt alio tēpore opo-
tuni? fiat. Sc̄do ex quadā negligētia z
repiditate vel alio respectu quē tñ nō p̄-
ferim: charitati: q̄z sc̄z licet ista retardet
a fraterna correctio: tñ nō totaliter re-
trahūt: q̄z si firmiter sperarem: emē-
dationē/efficere: correctio. Tertio
om̄itit p̄pter timorē mudanū aut cupi-
ditatē: q̄ p̄ferunt charitat: itaq̄ si spera-
ret emēdatio: nihilomin? p̄t ista om̄it-
teret correctio. P̄rio mō est bonū. sc̄do
veniale. tertio mortale. Temp? ḡ in q̄
obligamur sub pena p̄ti mortalis cor-
rigere: fm̄ sc̄m̄ Tho. est cū occurrit cor-
ripiēdus eū cōmoditate corripiēdi z spe-
emendatiōis: z deest sup̄ior q̄ corrigat:
vel si adest/negligēs est. (inter te z ipsū
solū.) i. secrete. z de h̄ est p̄ceptū sc̄z z d̄
corrigēdo fm̄ sc̄m̄ Tho. Vñ q̄tēscūq̄
publicas p̄tm̄ qd̄ est in te siue ista mo-
nitiōe secreta/facies p̄ceptū ch̄i. Sz
p̄. Nā fm̄ h̄ q̄ ex loq̄itate reuelaret oc-
cultū p̄tm̄ peccaret mortaliter: p̄o/
errinā sc̄i Tho. ij. ij. q. lxxij. Ad h̄ dī-
co q̄ reuelās p̄tm̄ occultū dupl̄ potest
mortalr peccare. Vno mō ex p̄uersa in-
tentiōe: pura ad ifamandū: vt q̄ltercū/
q̄ iuste nocēdo p̄rio: z sic mortalr pec-
cat etiā q̄ d̄r aliqd̄ plato p̄missa oi secre-
ta monitiōe. Alio mō nō ex inrētiōe: sz
ex ip̄o facto. qz. s. infert notabile vānuz
p̄rio iniuste: sz leui v̄l bono fine moueat
z sic mortalr peccat q̄ reuelat aliqd̄ no-
tabile plato vt plar? est. s. q̄ h̄z vlt̄er? p̄-
cedere ad iudiciū p̄ subd̄rū. Et sic dīc
sc̄us Tho. ordinē correctiois esse i p̄ced
p̄to. Peccat etiā mortalr isto mō sz s̄a.
Tho. ij. ij. q. lxxij. q̄cūq̄ plato vt est p̄-
uata p̄sone vel culcūq̄ aliū d̄r aliqd̄ qd̄
notabile vānū ifert honestatē z fame p̄-
rimt: vtputa si diceret eū eē lenonē vel
sodomitā z hm̄t: etiā si n̄ malo fine: vel
si icautē faciat: sic z q̄ icautē occideret
vtrū. Debuē ei z potuit adūtere. Quis
p̄o diceret plato vt est puata p̄sone ali-
qd̄ mortale occultū/ n̄ m̄trū d̄honestas
ex loq̄itate v̄l leuis: nō peccat mortalr
Si ḡ plar? p̄cipiat alciū vt reuelat cri-
mē tris qd̄ i te ē/ p̄dictū ordinē: p̄tm̄
eēt ei obedire: salte extra iudiciū: qd̄ dī-
co: qz sc̄us Tho. iij. vi. rix. q. ij. ar. iij. q.
j. ad q̄ntū videt dicere q̄ in iudicio vbi
accusato: h̄ extigeret: plar? posset p̄cipe
z teneret appellare v̄l obedire: si p̄cipi-
ens fuerit ordinē iur̄. Sz h̄ dicitū sancti
Tho. ego itelligo qñ nō solū plar? p̄cipi-
p̄t fm̄ ordine iur̄: ex p̄te sui: sz et ex p̄te
accusant: p̄cedēs iuridice. Si ei calūni-
atur iponēdo crimia falsa: nō p̄cedit iu-
ridice: vt p̄z. ij. ij. q. lxxij. Falsa inquā
ē fm̄ op̄inōnē suā lz p̄e ita sit. Vñ si oī
no occultū sit p̄tm̄ meū v̄l p̄ri: ita q̄ n̄
adest test̄: nec ifamā: ego n̄ teneo: dice-
re: v̄z etiā iur̄? p̄ testes: lz v̄z a casu
dicētes. Vñ z ipe docet i. v. qd̄l. q. vij.
ar. ij. q̄ m̄lier accusata d̄ aduſio penit?
occulto: i iudicio v̄z dicere nō d̄z. Sed
qd̄ si p̄sone q̄ peccauit sit occulta/ et fa-
ctū publicū. Vñ d̄r ei q̄tūc subd̄r? tene-
ret obedire plato p̄cipiēti sup̄ dicēda

Feria tertia post

firmitate. Primum: quia peccatum est publicum. Secundo
quia opus satisfacere conscientie eorum quod scandalum
zant quod subditur facere non potest. Tertio
quia eo casu plures potest percipere. Subditur te
nef obediare. Ad hoc dico quod legitur scriptum
Thomae quibus in quodam generali capitulo cum esset bac
calauri sentisse quod tenet subditur obedi
re: sed omnes magistri fuerunt contra eum. Secundum hoc
ea quod in Thomae scriptis dicitur est ut videtur quod
non tenet secundum regulam super assignatam. Nam
salua fama peccatorum eo casu potest satisfieri con
scientie eius per admonitionem secretam: et etiam
conscientie eorum quod scandalizant per modum quod di
ces. Non ergo tunc est primum infamans. Ad
primum hoc dico quod stulticia est dicere quod peccatum
sit publicum. et velle habere eius notitiam per pre
ceptum. De enim peccatum publicum: ut patet per
De. de pal. iij. di. xix. q. iij. quod est publicum
cum quis fecerit peccatum. non autem sit est publicum et
fecerit peccatorum: vel peccati. Peccatum enim non est id quod
in tali casu videtur: puta cadaver: sed est actio
occidentis hominem quod non videtur. Ad secundum
dico quod eo casu plures debet percipere super
dicitur firmitate: et procedere ad inquisitionem
peccatorum: sed suum preceptum intelligendum est saluo
charitatis ordine: ex tali autem inquisitione de
bet edificari scandalizantem cum res sit iam
punita quantum est i voluntate iudicis: et si vl
teri scandalizantem est scandalum phariseo
rum et non pusillo. Ad tertium dico quod eo
casu aliquis indefinitate. i. habet vel ille est
infamis ex ipsa evidentia facti. Et ideo pla
tus indefinitate potest percipere: non autem specialiter
nec sit specialiter aliquis de his infamis aut se
miconiter. Tenet autem subditur obediare
quodammodo plures specialiter et percipere per se: secundum alios
quod: sed etiam habet sit falsum: ut alij negant vni
uersaliter. Tenet etiam quod potest indefinitate
percipere si subditur sit infamis de his: sed non
apud plures: vel semiconiter: quod si. vnde est
testis. Si autem cessent omnia ista: puta quod est
omino occultum: puta quod aliquis solus fecit peccatum
cuius suum vel alteri: et nullatenus peccatorum est
infamis ea infamia quod requirit ad posse peccatum
dere si aliquem non tenet. Et in plures licet
re percipit: sed preceptum intelligitur quantum se per
extendere eius auctoritas. Sic etiam licet
percipit quod accusatorum. procedit malefice si
aliquem falsa crimina imponendo: aut im
ponendo vera quod nescit esse vera: nisi forte

per leues resecturas: et tunc non est et obediare
dum nisi ad sit vnde testis: vel infamia: ut dicitur
cuius est. (Si te audierit: lucrat es frater
tuum.) Ex quo patet secundum Thomae. quod discordia est
malum non solum offendit: sed offensus: et quod
amicicia est contra bonum. Non enim dicitur quod ille lu
crat sit se: sed tu frater tuum. (Si autem te non
audierit: adhibe tecum unum vel duos.)
Est autem aduertendum quod secundum scriptum Thomae.
testes in fratrum correctione debent induci
aut publicam denunciationem: et post secretam
monitionem rati factam quod non sperat emen
dationem publiciter: ut ab extremo ad extre
mum per medium curat. Inducunt autem testes
secundum Hieronymum. ad ostendendum quod malum sit id de
quod fratrum arguit: et sequantur facilius corrigantur.
Vel secundum Augustinum. ad puniendum de actu si ite
ret. Vel secundum Thomae. ut sint testes quod cor
riges fecerit obitu suum. Si tamen crederet
quod ex testium inductione peccatorum proficeret in pe
ius non eum inducendum: secundum scriptum Thomae. Sed
si ista videtur esse dicitur Augustinus in regu
la dicens. Si admonitum. i. secretum: negle
xerit corrigi. plus propositum debet ostendi ne
ce. Ad hoc dicitur scriptum Thomae. quod debet ostendi
proposito siue plures: ut est quod dicitur singulariter: per
sona: de quo presumitur quod melius poterit perdes
se quam alius testis. Tamen subiungit: Ne. i. si
forte possit secretum: correctum non inotescere
re ceteris. Non autem intrudit quod debeat dici
ei per publicam denunciationem ut iudex est.
(Ut in ore duorum vel trium restitutum stet omne
verbum.) i. ad puniendum quod malum sit id quod
factum: vel quod aliquod malum fecerit: vel quod tu de
bitum fecerit. (Quod si non audierit eos: dicitur
ecclesie.) i. his qui ecclesie president: secundum Thomae.
Vel secundum glo. ecclesie. i. vniuersitati fidelium
ut magis erubescat. (Stant ecclesiam non
audierit: sit tibi sicut ethnicus) id est gentilis
vel infidelis (et publicanus) id est publicus
ca vectigalia exigens quod genus hominum so
let esse victosum. Hieronymus. Publicanus vocatur
quod seculi secretum lucra et extinguit vectigal
lia per negotiationes et fraudes ac furta
atque pluria. Tamen sensus est secundum glo. quod exco
municet et euitet ab omnibus. Vel secundum Aug.
iam non computet in numero fratrum: et idem est
In hac parte documentum finale: quod Aug.
tagit dicitur li. d. vbi dicit. Admonet nos
deus non negligere inuicem peccata nostra

Dñicam. III. Quadra.

nō q̄rendo q̄d rēp̄endas: s; vidēdo q̄d
 corrigas. Deben⁹ em̄ amādo corripē
 nō nocēdi autēd̄rate: s; studio corrigēdi
 Si neglexer⁹ peior: eo fact⁹ es. Ille in
 fursā fecit: z inluriā factēdo q̄m seip̄m
 vulnere percussit: tu vuln⁹ fratris p̄rēnis
 peior es tacēdo q̄ ille p̄ulcēdo. hec ille
 Quantū ad sc̄dm rāḡit iurisdīcio da
 ta apl̄s z successorib; eius: z h̄ ne q̄s le
 ue putet se esse excoīcatū. Hieron. Q̄
 dicit: si eccl̄iam nō audierit / sit tibi sic
 ethnic⁹ z publican⁹: z potat cōrēprois
 fr̄is hec esse r̄sio v̄l tacita cogitatio: si
 me despicias z ego te despicio: si me cō/
 tēnis / z mea sn̄ia p̄dēnaberis. p̄rāte tri
 buit apl̄s: vt sc̄at q̄ a talib; cōdēnant:
 humanā sn̄iam diuina sn̄ia corroborari.
 Hec ille. Un̄ d̄: (Amē). i. vere vel fide
 liter dico vob; q̄cūq; ligaueritis sup̄ ter
 rā .i. cōdēnando (erūt ligata z in cel̄)
 q; sic ligati vt exponit Chrys. et nō all
 gan⁹ supplicio (z q̄cūq; solueritis sup̄
 terrā / erūt soluta z in celo). Est autē no
 tandū sic dīc̄s. Tho. in. liij. di. xvlij. q.
 sacdos est mīster z instr̄m dei: iō ligat z
 soluit: sic z d̄s. De⁹ autē circa penā ope
 rat⁹ z eā remittēdo z eā infligēdo. circa
 culpā p̄o solū eā remittēdo. Ideo sacer
 dos p̄rute dei z instr̄aliter / vel mīst̄e
 riāl̄r absoluit a penā quā remittit: z li
 gat ad eam quā imponit. Sicut z absol
 uit a culpa / sed nō ligat: nisi ostēdendo li
 gatū. Et ideo nō p̄t sacerdos p̄ libero
 arbitrio ligare z solvere: s; solū in q̄tū
 opatur cōformiter deo: q; sine p̄ncipali
 mouere nihil p̄t instr̄m. Sciendū est
 etiā q; h̄ data est oib; apl̄s simul p̄rās
 ligandi z soluēdi: sed Matt. xvj. data
 est soli petro cū dicitū est. Et tibi dabo
 clauēs regni celoz: ad ostēdendū fm̄ sc̄m
 Tho. q; in eccl̄ia autoritas oim ab vno
 dependet. Nō solū autē ch̄s d̄r eē raras
 excoīcatōez eccl̄ie: sed z oēm peccatōem
 p̄sententiū in vnitare eccl̄ie fm̄ Glof.
 Jo d̄: (Rex dico vob; q; si duo ex vob;
 p̄sentent) .i. si l̄senserit p̄ vnionē volū
 tarū (sibi inuicē) remittēdo iniurias: z
 recipēdo penitētem: z abijcēdo sup̄bū
 fm̄ glo. (de oim re quācūq; p̄terierit)
 p̄se: z p̄seuerant: z pie: z ad salutē. vt d̄r

s. Tho. in. liij. dist. xv. q. liij. ij. q. xij
 liij. Gen. c. xcvj. (fiet illis a p̄e meo q̄
 in celis est) V̄l fm̄ Hiero. in his p̄bis
 vult ostēdere p̄m̄lū z fructū cōcordie ad
 quā sup̄ fuerat horzatus (Vbi em̄ sunt
 duo vel tres cōgregati in noīe meo). i.
 se amādo p̄t me fm̄ Chrys. (ibi sum in
 medio eoz) ideo nō est mirū si exaudia
 eos. Et in h̄ est documentū de q̄ Hila.
 Ipe em̄ q; pat atq; charitas est / sedem
 atq; habitatiōē in bonis atq; pacificis
 volūtatib; collocavit. Hec ille.
 Quantū ad fr̄ū rāḡit p̄nālis m̄t
 seratio ch̄i / q; vult q; nob; dimittat p̄cā
 multotiens. Q̄ em̄ dixerat d̄s: vt ait
 Hiero. remittēdas esse iniurias: z p̄e
 m̄tū etiā p̄cordie demonstrauerat (Tūc
 accedēs ad eū p̄t) puocat⁹ ad inro
 gandū (dixit: Dñe q̄tēs peccabit i me
 frat me⁹: z dimittaz ei) Et cū inroga
 tiōe vt ait Hiero. p̄fert sn̄iam di. (V̄l
 q; septies) putas se aliquid magnū dice
 re: vt ait Chrys. (Dicit ei iesus: Nō dico
 tibi vsq; septies: s; vsq; septuagies sept
 es). i. toties q̄tens fm̄ Augu. Chrys. z
 Hiero. q; ponit numer⁹ definitus p̄
 indefinito. S; h̄re mag; ponit h̄ nu
 mer⁹ definit⁹ q; altus: Ad h̄ dico fm̄
 Augu. de p̄bis dñi (q; vult septuagies
 septies sit idē q; septuaginta septē vicib;
 bus) q; h̄ est: q; iste numer⁹ fecit oia p̄cā
 Nam p̄ decē fecit lex: q; decē p̄tinet p̄e
 pra: p̄ vndecim p̄o p̄tīm qd est tr̄s gresū
 slo legis: p̄ septē p̄o totū: q; septē dieb;
 oimē t̄ps voluit. Septies autē vndecim
 .i. oia p̄cā s̄t septuagies septies. Sc̄dm
 Hieron. p̄o q; vult q; septuagies septies
 sit idē qd̄ q̄dringentis nonaginta vicib;
 bus: q; sc̄z dicit vñū aduerbiū in aliud
 h̄ ideo est: vt fecit q; toties in die remittit
 tendū est p̄cā fr̄at̄i q̄tens peccare nō
 p̄t. In hac p̄e est documentū l̄ale: de
 q; ait Augu. li. de p̄bis dñi. Si septua
 gies octies peccauerit / ignosce: z si cen
 ties z oimō q̄tens peccauerit / ignosce.
 Si em̄ ch̄us m̄lta p̄cōz inuenit: z tū
 oia donauit: nōl̄ subducere misericordiam.
 Ait em̄ apl̄s: Donātes vobis m̄t̄p̄is /
 si q; aduersus aliquē h̄ q̄relam: sic de
 in ch̄o donauit vob;. Hec ille.